

ZLATÁ BULA SICILSKÁ

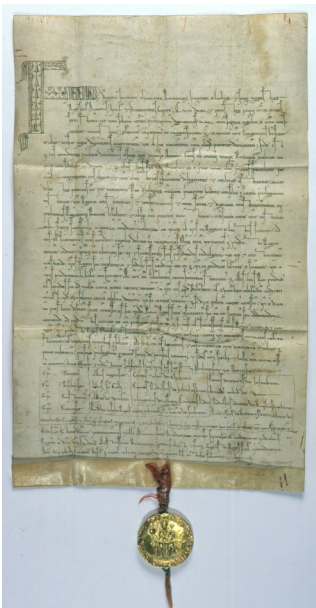
Fridrich, z boží milosti římský císař volený, vždy rozmnožitel říše, král sicilský, vévoda apulský a kníže kapujský.

Poněvadž ozdoba a moc císařská předchází náš stav, že nejen hodnosti ostatních knížat, nýbrž i královská žezla uděluje naše velebnost, pokládáme za slavnou a velikou věc, že v tak velikém dobrodiní naší štědrosti i jiným vzrůstá rozmnožení královské důstojnosti a že tím naše vznešenost netrpí nijakou újmu.

Proto my přihlízejíce k přeslavným službám oddanosti, které veškerý lid český od dávného času věrně i oddaně prokazoval císařství římskému a že jasný král jejich Otakar od začátku mezi jinými knížaty zvláště před ostatními nás zvolil císařem a při naší volbě ustavičně a užitečně setrval: jako náš milý strýc, dobré paměti král Filip, poradiv se se všemi knížaty, svým privilegiem ustanovil, i my jej králem ustanovujeme a potvrzujeme a tak posvátné a důstojné ustanovení schvalujeme a království České štědře a beze všeho vymáhání peněz i obvyklé spravedlnosti našeho dvora jemu a jeho nástupcům navěky propůjčujeme: chtějíce, aby kdokoliv od nich bude zvolen králem, k nám nebo našim nástupcům přijel a náležitým způsobem odznaky královské přijal. Také povolujeme, aby on a jeho nástupcové drželi všechny hranice, které zmíněnému království patří, ať by jakkoliv byly odcizeny. Také jemu a jeho dědicům úplně povolujeme právo a moc uváděti v úřad biskupy jeho království; avšak tak, aby se těšili té svobodě a bezpečnosti, kterou mívali od našich předchůdců. Ustanovujeme pak z nadbytku naší štědrosti, že řečený král nebo jeho dědicové nejsou povinni choditi na žádný náš sněm, leč který bychom svolali do Bamberka nebo Norimberka, kdybychom nařídili konati sněm v Merseburce, tam tak přijíti jsou povinni. Kdyby kníže polský, jsa pozván, přišel, mají mu dáti průvod, jako někdy jejich předchůdcové, králové čeští, činívali; avšak tak, aby jim napřed byla určena lhůta šesti neděl k příchodu k zmíněným sněmům. S tou však výhradou, kdybychom my nebo naši nástupci byli v Římě korunováni, ponecháváme na vůli řečenému králi Otakarovi nebo jeho nástupcům, aby nám poslal tři sta oděnců nebo vyplatil tři sta hřiven.

K trvalé paměti a moci tohoto našeho ustanovení a potvrzení poručili jsme toto privilegium napsati rukou Jindřicha z Pairis, notáře a věrného našeho, a zlatou bulou naší utvrditi roku, měsíce a indikce níže psaných.

Této věci svědkové jsou tito: arcibiskup z Bari, biskup tridentský, biskup basilejský, biskup kostnický, biskup churský; opat z Reichenau, opat svatého Havla, opat

wisemburský, Bertold z Neifen, přední notář dvora královského; hrabě Oldřich z Kyburka, hrabě Rudolf z Habsburka a lantkrabě v Alsasku, hrabata Ludvík a Heřman z Froburka, hrabě Werner z Hohenburka, Arnold šlechtic z Wartu, Rudolf z Reprechtsweileru, Rudolf z Ramensberka, Alberto z Tanehausu, komorník, a mnoho jiných velmožů a šlechticů a svobodníků, jejichž svědectvím je toto privilegium potvrzeno.

Stalo se toho roku od vtělení Páně tisícího dvoustého dvanáctého, v měsíci září, v patnácté indikci, království však pána našeho Fridricha nejjasnějšího, zvoleného císaře římského a vždy rozmnožitele říše krále sicilského, roku patnáctého.

Dáno ve vznešeném městě Basileji rukou Oldřicha místoprotonotáře dvacátého šestého září šťastně. Amen.

Základní části listiny

	APREKACE	krátká závěrečná modlitba za věčnou platnost vůle vydavatele a realizaci právního obsahu listiny, často zkrácena na „Amen“
	ARENGA	úvodní slovo, obsahující vyjádření obecného důvodu k právnímu konání i k vydání listiny
	DATA	údaje o době, případně místě vzniku listiny; plně rozvinutá formule obsahuje také datum a místo právního pořízení a zpravidla jmenuje i osobu, zodpovědnou za správnost vyhotovení listiny; mezi vlastním právním jednáním a zlistiněním může uplynout poměrně dlouhá doba, obě data proto mohou být značně odlišná
	DISPOZICE	vlastní právní jádro listiny, nejdůležitější formule
	INTITULACE	jméno a titul vydavatele listiny; může též obsahovat devoční formulí, tedy odvolání se na svěření moci od Boha; tato formule, vyjádřená spojením „Dei gratia“ (z milosti boží) je vkládána mezi jméno a titul vydavatele a vyskytuje se zejména u panovnických listin
	KOROBORACE	oznámení o způsobu ověření listiny (hlavním prostředkem je pečeť, dále např. svědci a jejich podpisy)
	NARACE	uvádí konkrétní důvody vzniku listiny a události související s jejím vystavením, podrobně informuje o zásluhách příjemce
	SUBSKRIPCE	podpisy či vyjmenování svědků, případně úředníků vydavatelovy kanceláře či samotného vydavatele